

Ölüm Bilinci 2

– EDİP GÜL · 25 Mart 2024

Ölüm en büyük hakikat. Her an yanı başımızda olan, bizi adım adım kovalayan, gölgemizden daha fazla bizimle olan gerçek. Doğduğumuz andan itibaren biz takip eden casus yazılım. Bizim tek kılavuzumuz, başımıza Hak tarafından dikilmiş beççi. Tek ve en büyük gerçek. Zamanı gelince bizi alıp götürecektir elçi. Fani oluşumuzun en büyük habercisi. Bu fani oluş aslında her şeyin anahtarı. Ama biz onu çevremizden uzaklaştırmak ve unutmak için her şeyi yapmışız. Önce mezarları evlerimizden uzaklaştırmış, sonra semtlerden kovmuş, sonra da şehir dışına çıkarmışız. Ama şehir büyüye büyüye onu içine almış, biz tutup onu kaldırmış, atalarımızın kemiklerini çuvallara doldurup görülmedik, bilinmedik yerlere fırlatıp atmışız.

Yakınlarımızdan biri ölünceye kadar umursamamış, hep kendimizden öteye atmışız, bir türlü kendimize yakıştıramamışız.

Yakınlarımızdan biri ölünce de önce aşırı tepki göstermiş, ağlamış, sızlamış, bağırış çığırışlara başvurup kendimizi teselli etmeye çalışmışız. Tekrar eski hayatımıza dönmüş, o hiç yokmuş gibi, gündelik rutin hayatımızı yaşamaya devam etmişiz

Bu gaflet hep sürmüş ama bir türlü uyanmayı denememiş, dünyaya dalmayı sürdürmüşüz. Bir oyun ve oyuncak olan dünyadan bir türlü sıyrılamamışız, bir türlü muhasebeye yanaşamamışızdır. Gündemdeki işler, arzular, hevesler bir türlü yakamızı bırakmamış, hırs ve tamahımıza mağlup olmuşuz.

"Her nefis ölümü tadacaktır" diyen ilahi buyruk bize ölümü tadılması zorunlu olan bir yiyecek olarak sunmuş, şirinleştirmiştir. Ama biz onu varsaymayarak, hayatımızı ona uygun, ona ayarlı kılmayı denemeyerek, onu unutarak acılaştırmış, hesabını veremeyeceğimiz işlere girerek ondan korkar hale gelmişizdir.

En ufak bir şey için birbirini kıran, en ufak bir şey yüzünden birbirine kin tutuyor, saldırıyor ve birbirini

ortadan kaldırma çabasına giriyor, sebepsiz yere düşmanlıklar icat ediyoruz.

Dedikodu, yalan, haset birbirini kovalıyor, ardından söz getirip götürmeler, iftiralar birbirini kovalıyor, hayatımızı zehir etmek için her şeyi yapıyoruz.

Bu şekilde her an Allah'tan ve hakikatten uzaklaşıyor, yalan, yanlış bir hayata yuvarlanıyoruz. Şekli bir ibadet ve zayıflayan inançlarımız, yeni nesillere deizm ve ateizm şeklinde yansıyor, toplu bir irtidat hareketine dönüşür, ölümü büyük bir hayatın kapısı değil de bir yokluğun, bir sonun başlangıcı sayarak gündemden çıkarırız.

Bu da adım adım bizi Allah'tan ve hakikatten uzak, kurtuluş ve ebedi saadetten mahrum, ebedi azaba duçar bir cehennem yakıtı haline getirir. Nefis ve şeytanın hazırladığı bu korkunç son hep ölümü çevremizden uzaklaştırmamızdan, onu hayatımızdan çıkarmamızdan kaynaklanmaktadır. Onu anmamızı bile uğursuzluk sayan bir zihniyete ulaşmış bir toplum, kendini uçurumdan atmaya hazırlanmıştır. Şeytan her alanda hayatımızı kuşatmış, zihinlerimizi ve söylemlerimizi bile ele geçirmiştir. Önce bu esareten kurtulmamız, yeni bir zihin dünyasına kavuşmamız, yeni söylemler geliştirmeliyiz ki kurtuluşun anahtarını elde edebilelim.

Anahtar olmadan kapı açılmaz. Kapı açılmadan eve girilmez. Bu mutluluk evi başka türlü ele geçirilemez. Haydi, hep birlikte ölümü hayatımızla içselleştirelim. Ağız tadını kaçıran ölümü sık sık analım. Hayatımızı ona göre kuralım. Kendimizi bu değişmez gerçeğe göre konumlandıralım.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 15.8.2018